

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3440/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Зрењанин, ПС Бечеј, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1724/20 од 27.07.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1724/20 од 27.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1724/20 од 27.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П1 63/19 од 11.03.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу за период од 31.01.2015. године до 21.01.2018. године исплати 13.560,72 динара на име разлике између исплаћеног дела трошкова превоза и цене појединачне карте спрам присутности на раду, а највише до висине месечне претплатне карте, са припадајућом законском затезном каматом на обрачунату разлику неисплаћених путних трошкова на дан вештачења, као и законску затезну камату на главницу од 9.539,03 динара за доцњу на исплаћени износ на име путних трошкова на дан вештачења почев од 09.11.2019. године до исплате, као и 840,40 динара на име законске затезне камате за доцњу на неисплаћени износ на име путних трошкова на дан вештачења. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 93.500,00 динара са припадајућом затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1724/20 од 27.07.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одбијен захтев тужиоца и одређено да

свака странка сноси своје трошкове. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба тужене је одбијена и првостепена одлука је потврђена у преосталом делу.

Против правноснажне пресуде у делу у ком је правноснажно одлучено о трошковима првостепеног поступка тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује нису прописане као разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење садржано у ставу првом изреке другостепен пресуде којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка. Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења садржаног у другостепеној одлуци којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни касациони суд је, приликом оцене дозвољености ревизије, имао у виду члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али се наведени члан у конкретном случају не може применити обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези члана 28. став 1. и члана 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић